

11.- Descriu la renovació teatral del període que va des de la postguerra fins als anys 70.

Català reduït a l'àmbit privat i familiar, prohibit en manifestacions culturals i limitat a la clandestinitat.

Prohibició de representar teatre en català de forma professional fins a la fi de 1939.

Prohibició de traduir obres estrangeres fins a finals 50-60.

Teatre en català : desconnectat de les línies més innovadores d' Europa i els EUA fins al final de la 2a Guerra Mundial. Opcions per als autors: exili o espera al canvi de la situació.

Acabament 2a Guerra Mundial: major permissivitat i reposició de textos de preguerra.

Certa recuperació del teatre a Barcelona on es representa *Primera història d'Esther* de **Salvador Espriu** i altres autors coetanis.

Joan Brossa, a partir de 1945 realitza el que ell anomena *poesia escènica* , tractava d'experimentar i renovar el teatre, encara que no va aconseguir molta difusió.

Tanmateix a València: situació de diglòssia: teatre culte en castellà i teatre humorístic i popular en valencià, el sàinet era l'estrella. Teatre: gènere literari més endarrerit en la tradició literària. Només **Martí Domínguez, Francesc de Paula Burguera o Joan Alfons Gil Albers** intenten desmarcar-se de la tradició teatral valenciana del sàinet.

Anys 50

Creació d'institucions teatrals com Agrupació Dramàtica de Barcelona (ADB) al 1955, que aconseguí treballar amb rigor malgrat la situació històrica.

A partir anys 60 :

-Creació EADAG (Escola d' Art Dramàtic d' Adrià Gual) : amb incorporació de nous corrents teatrals com el mètode de Bertolt Brecht (creador del *teatre èpic*) vid. pàg. 337 del llibre de text.

-Sorgiment del **teatre independent**, des dels cercles universitaris, caracteritzat per:

- Rebuig del teatre comercial.
- Pensat per a un públic culte , amb obres que exigeixen un esforç intel.lectual, no exigible a un públic majoritari.
- Teatre com a instrument de lluita i d'incidència política.

-Aparició **nova generació de dramaturgs i grups teatrals**: seguint la tendència del mim, el gest i la festa al carrer. Representació a qualsevol indret i sense partir d'un text literari.

Destaquem **Els Joglars** , creat per **Albert Boadella**; **Els Comediants**, que representen teatre al carrer, **Dagoll Dagom** i **La Fura dels Baus** que porten a terme poderoses i agressives imatges plàstiques i **Xarxa Teatre**.

Autors com **Jordi Teixidor, Josep Maria Benet i Jornet, i Rodolf Sirera**.